

Latvijas ūdens motosporta Goda zāle

Par labiem rezultātiem sportā

Aldis Pauga

Dzimis 1964.gada 22.jūnijā

Foto Nr.1

Aldis (*Foto Nr.1*) ir dzimis un uzaudzis Bauskā. Tēvs Valdis Pauga bija padomju saimniecības „Rainis” direktors, tad laiciņu pastrādāja par Bauskas rajona lauktehnikas pārvaldnieku, kamēr tika lūgts atgriezties „Rainis” direktora amatā, kur nostrādāja līdz priekšlaicīgai aiziešanai aizsaulē 1974.gadā. Māte Evelīna Pauga strādāja Bauskas lauksaimniecības pārvaldē par galveno dispičeri. Daba un veicamais darbs viņu bija veidojuši par apzinīgu, precīzu un mērķtiecīgu cilvēku. Pēc vīra nāves bērnu audzināšana, izglītošana un ievirze dzīvei palika viņas pārziņā. Aldim bija par viņu 7 gadus vecāka māsa Silva.

Mācījās Bauskas astoņgadīgajā skolā, kuru pabeidza 1979.gadā. Sekoja mācības Bauskas 1.vidusskolā.

1979.gads ir Alda ūdens motosportista gaitu aizsākšanas gads. Pastaigājoties maijā ar savu suni Genoru, kuram gribējās peldēties, gar Mēmeles malu augšpus pontonu tilta, Aldis pamanīja jauniešus darbojamies gar sacīkšu laivām. Pēc vairākām pastaigas reizēm ieinteresēts gāja tuvāk klāt apskatīties. Iepazinies ar enerģisko jauniešu, kuram vēl nebija 14 gadi, Bauskas patērētāju biedrības ūdens motosporta sekcijas dalībnieks Juris Milišūns piedāvāja izbraukt ar SA-250 jauniešu laivu, ar kuru viņš startēja sacensībās. Aldim divreiz nebija jāsaka – ātrums viņam patika, laivā to izjust bija brīnišķīgi.

Redzot Alda degsmi un pirmās iemaņas par labām atzīstot, Māris Rūtenbergs piedāvāja brīvu laivu un motoru. Agrāk Aldis jau bija būvējis modeļus, trenējies hokejā un peldēšanā, tagad ar sajūsmu pieņēma piedāvājumu. Vēl tikai jāsaņem mātes piekrišana.

Mātei jau sen Aldis bija bildis par savu vēlmi nodarboties ar motokrosu. Dzirdot par dēla lēmumu braukt sacensībās ar laivu, māte nekavējoties piekrita – tomēr drošāka nodarbe, nekā sēžot uz motocikla.

Šajā gadā, sasniedzot tad minimāli atļauto vecumu - 14 gadus, Aldis startēja savās pirmajās sacensībās, bet motors nojuka, nerasniedzot finišu. Ar to nelaiemes nebeidzās – suni sabrauca kravas mašīna.

Aldis ķērās pie motora remonta un panākumi neizpalika. Sacensībās Alūksnē 4.augustā pirmais pjedestāls – 2.vieta jauniešu skuteru OA-250cm³ klasē.

Bauskas rajona patērētāju biedrības komandā šajā laikā startēja: Māris Rūtenbergs laiva SB-350cm³, Juris Milišūns jauniešu skuteris OA-250cm³, Aivars Stīrijs laiva SC-500cm³, Uldis Āķis jauniešu laivu SB-350cm³ un Dzintars Kļaviņš jauniešu SA-250cm³ laivu klasē.

Nākošās sacensības – žurnāla „Zvaigzne” ceļojošā kausa un pilsētas izpildkomitejas kausa izcīņa Ventpilī 18.augustā. Motors nepieviļ un izcīnīta 1.vieta SA-250cm³ laivu klasē jauniešiem. Kā balva žurnāla „Zvaigzne” abonaments 1980.gadam.

Jauniešu iemēģināja smēķēšanu (arī viņa māte bija kaislīga smēķētāja), bet pēc kategoriskas Māra Rūtenberga prasības – te ir benzīns un tas ir ugunsnedrošs – vairs nav smēķējis nekad.

Sacensībās Jelgavā Aldis ievēroja Jāņa Millera būvēto OA klases skuteri-katamarānu, iepazinās ar izgatavotāju. Zigurds Stūris arī bija ievērojis centīgo jauniešu un apsolīja jaunu motoru, ja Aldis pārnāks pie „Codes” ar savā īpašumā esošu šo skuteri. Alda māte nopirka dēlam skuteri un **1980.gadā** Aldis ar to startēja sacensībās OAj-250cm³ klasē „Codes” komandā:

- 31.05. 1.v. „Mēmele-80” Bauskā;
- 7-8.06. 3.v. PSRS kausa Baltijas zona Kauņā;
- 20.07. 1.v. žurnāla „Zvaigzne” kauss Ventpilī;
- -"- 1.v. Ventpils izpildkomitejas kauss -"- ;

Aldis piebilst: - Kad māte 1979.gada beigās nopirka OA skuteri katamarānu, tā bija revolūcija OAj klasē, jo tas bija vienīgais katamarāns PSRS šajā klasē un bija risks, ka būs vai arī nebūs rezultāti.

1981. gadā startē SAj-250cm³ klasē, jo likvidēja OAj klasi:

- 06.06. 3.v. „Draudzības” balva Bauskā;
- 28.06. 1.v. Cēsu SPK un Priekuļu LT balva Ungura ez.;
- 04.07. 1.v. BSB „Vārpa” meistarsacīkstes Jelgavā;
- 04.07. 1.v. Jelgavas raj. meistarsacīkstes Jelgavā;
- 16.08. 1.v. žurnāla „Zvaigzne” kauss Ventspilī, kas izcīnīts jau trešo reizi pēc kārtas;
- 05.09. 2.v. Rudens rep.čempionāts Jūrmalā;

Iekļauts republikas izlasē dalībai PSRS jauniešu komandu čempionātā, Tulas apgabala Novomoskovskas pilsētā, starp 46 dalībniekiem SA klasē ieņēma 14.vietu.

- 05.09. 2.v. Republikas rudens čempionāts Jūrmalā;
- -"- 2.v. laikraksta „Jūrmala” balva -"- ;

1982. gadā Jelgavā startē SBj-350cm³ klasē, Jūrmalā SC-500cm³:

- 05.06. 1.v. BSB „Vārpa” meistarsacīkstes Jelgavā;
- -"- 1.v. Jelgavas raj. meistarsacīkstes Jelgavā;
- 9-12.6. 2.v. LPSR 8.spartakiāde 10 jūdzes Jūrmalā;

Jūnijā – absolvēja Bauskas 1.vidusskolu.

Jūlijā – sagatavošanas kursi iestājai LLA Jelgavā.

Augustā – iestājk sāmeni un konkurss LLA Mehanizācijas fakultātē.

Septembrī – studentu talka saimniecībā „Vilce”.

Oktobrī – Azemitologa svētki, jauno studentu uzņemšana akadēmiskajā ģimenē.

1982.gadā atzīts par ceturto labāko Latvijā jauniešu SB(350cm³) klasē.

1983. gadā startē SC-500cm³ klasē:

- 28.05. 3.v. Bauskas rajona čempionātā Bauskā;
- 16-19.6. 2.v. Latvijas čempionāts 10 jūdzes Stučkā, Skrīveru trasē un iekļauts republikas izlasē;
- 1-3.07. 1.v. BSB „Vārpa” meistarsacīkstes Jelgavā;
- 02.07. 1.v. Jelgavas rajona čempionāts Jelgavā;
- 09.07. 3.v. Cēsu raj.atklātais čempionāts Ungura ezerā;
- 6-7.08. 2.v. PSRS kausa Baltijas zona 3x5 jūdzes Kauņā;

- 13.08. 2.v. žurnāla „Zvaigzne” kauss Alūksnē;
- -“- 2.v. sacensības „Alūksne-83” rez.146.155 -“- ;
- 8-11.9. 3.v. PSRS kausa fināls 3x5 jūdzes Ternopolē,
iegūstot kvalifikāciju PSRS Sporta Meistara kandidāts;
- 18.09. 3.v. Zvejnieku k-za „Boļševiks” balva Liepājā;
- 23.11. Bauskas raj. DOSAAF komitejas Goda raksts par sporta
sasniegumiem 1983.gadā;

Atzīts par 1983.gada trešo labāko pilotu Latvijā laivu SC klasē.

1984. gadā startē SC-500cm³ klasē:

- 19.04. 7.v. PSRS individ.čemp.1.posms 4x5j Grozņijā;
- 27.05. 3.v. Latvijas pavasara čempionāts 2x5j Jūrmalā;
- 29.6.-2.7. 2.v. Latvijas čempionāts 3x5 jūdzes Stučkā;
- -“- 3.v. Latvijas čempionāts 10 jūdzes -“- ;
- 08.07. 2.v. Cēsu raj.atklātais čempionāts Ungura ezerā;
- 19-22.07. 2.v. PSRS kausa fināls 3x5 jūdzes Budjonovka,
par 8 km/st pārsniedzot PSRS Sporta Meistara nosaukuma
iegūšanai nepieciešamā ātruma normatīvu un nodrošinot sev šo
goda nosaukumu;

Iekļauts Latvijas izlasē startam PSRS motorlaivu komandu čempionātā
Novomoskovskā.

- 04.08. 2.v. žurnāla „Zvaigzne” kauss Alūksnē;
- -“- 2.v. sacensības „Alūksne-84” -“- ;
- 19.09. 3.kom.v. PSRS laivu komandu čempion. Novomoskovskā,
atkārtoti izpildot PSRS Sporta Meistara ātruma normatīvu.
Komandas sastāvā bija tikai „Codes” piloti Atis Slakteris un
Lotārs Millers SB klasē, Jānis Millers un Aldis Pauga klasē SC;
- 02.09. 3.v. Jūrmalas pilsētas čempionāts un laikraksta
„Jūrmala” balvas izcīņas sacensības 2x5 jūdzes Jūrmalā;
- -“- 3.v. Latvijas rudens čempionāts Jūrmala;
- -“- 2.v. 1984.g. sezonas kopvērtējumā SC klasē Latvijā;
- 13.12. Apbalvots ar Latvijas PSR DOSAAF CK Goda rakstu par
1984.gada rezultātiem;

1985. gadā startē SC-500cm³ klasē:

Janvāris – ziemas brīvdienas Karpatu kalnos.

Maija sākumā – studentu „Turiāde-85” Ventas ūdeņos.

- 1.06. 1.v. Jūrmalas atklātais čempionāts Jūrmalā;

8.jūnijā notiek sacensības „Code-85” Bauskā Mēmeles upē. Aldis startā nedaudz aizkavējas, tad ar lielu ātrumu mēģina apdzīt konkurentus, laiva uz viļņa uzlido gaisā un krītot lejā ar motora priekšā uz laivas esošo aptecētāju traumē Alda muguru. Aldim šīs sacensības ir beigušās.

Bet pirmdien LLA kārtojams eksāmens. Aldis palūdz kursabiedram aiznest viņa somu, jo pašam to darīt neļauj stiprās sāpes mugurkaulā, nokārto eksāmenu un brauc uz Traumatoloģijas institūtu Rīgā. Dakteris tūlīt liek ienest un nogādāt palātā Aldi ar nestuvēm, jo ar tādu traumu staigāt nedrīkst.

Divi mēneši jāpavada slimnīcā, tādēļ nav iespējams šajā gadā piedalīties daudzās sacensībās, kaut tehnika sagatavota un sezona iesākta lieliski. Tikai oktobra vidū izdodas piedalīties PSRS individuālajā čempionātā Grozņijā, izcīnot 8.vietu SC klasē. (V. Pavlovskim 6.vieta, A. Kalnciņam 7.vieta)

Oktobrī tiek paziņoti Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas studentu mācību pētniecisko darbu konkursa rezultāti. Lauksaimniecības mehanizācijas fakultātes 3.kursa studenta Alda Paugas darbs iegūst 2.vietu un naudas prēmiju 25 rubļi.

1986. gadā startē SCN-500 cm³ klasē:

- 6-7.6. 2.v. sacensības „Mēmele-86” Bauskā;
- 26.07. 2.v. „Staburadzes” ceļojošās balvas izcīņa Stučkā;

Pēc Akadēmijas absolvēšanas un inženiera-mehāniķa specialitātes iegūšanas sāk strādāt agrofīrmā „Uzvara” par konservu fabrikas „Zemgale” galveno inženieri. Kad gada beigās Aldis atkal atradās Grozņijā PSRS individuālajā čempionātā, Latvijas izlases treneris Viktors Zvaigzne saņēma telegrammu no konservu fabrikas direktores ar tekstu krieviski: - „Atgrieziet mūsu galveno inženieri!” V. Zvaigzne bija galīgi apjucis un nesaprata, kā reaģēt uz šādu pieprasījumu.

1990.gada jūlijā Atis Slakteris, palīgā ņemot Aldi Paugu, dodas uz starptautiskām sacensībām Žņinā „Grand Prix Polski” 22.jūlijā, lai startētu S-550cm³ klasē.

Lai aizbrauktu uz Poliju, vairāk laika nācās veltīt dokumentu, kārtošanai, nekā darīt to, kas vairāk nepieciešams — gatavot tehniku sacensībām.

Starts bija no vietas, nevis gaitā, kā bija domāts izbraucot. Pirmajā braucienā tomēr Atis finišēja trešais, bet saņēma sodu par nenobrauktu „goda” apli pēc finiša, kas atsita uz septīto vietu. Nākošos divus braucienus bija otrais, tūlīt aiz sacensību uzvarētāja Lehoslava Ribarčika, kurš brauca ar japāņu motoru TOHATSU-40 (Atim VIHR-30 ar 500 cm³). Rezultātā 3.vieta

1990.gadā Dienvidslāvijas pilsētā Mariborā notika pasaules čempionāts O-500 klases skuteriem un starptautiskas sacensības citās laivu klasēs. Turp devās arī Atis Slakteris ar savu menedžeri un mehāniķi Aldi Paugu, lai startētu S-550 klasē.

Kad Atis Slakteris izcīnīja uzvaru S-550 klasē, apbalvošanas ceremonijā skanēja PSRS valsts himna – organizātori nebija iedomājušies par šādu iznākumu un nebija sagādājuši Latvijas valsts himnu.

1991.gada 29.-30.jūnijā Aldis kā menedžeris un mehāniķis palīdz Atim Slakterim Polijas čempionatā Hodežā, kur Atis S-550 laivu klasē izcīna 5.vietu.

Kad starptautiskās sacensībās Vācijā A. Slakteris izcīnīja 2.vietu, poļi uzreiz nopirka jaunu motoru „Vihr-30”, domājot to ļoti jaudīgu esam. To atceras Aldis:

- Vācijā Atis tik veiksmīgi brauca, būdams iebraucienos tad pirmais, tad otrais, trešais, ka poļi iedomājās, ka padomju Vihrs ir baigi labais motors un uz nākošajām sacensībām startēja ar Vihru pēdējā vietā. Uz jātājumu kāpēc neiet es viņiem atbildēju, ka viņi redz sacensības, bet neredz tās naktis, kas pirms tam pavadītas, sagatavojot tehniku.

21.-22.jūlijā 15 kilometrus no tolaik nemierīgās Dienvidslāvijas atrodas Ungārijas pilsēta Segeda, kur notika pasaules čempionāts ūdensmotosportā 0-700 klasē un līdztekus plašas starptautiskas sacensības. Uz šiem mačiem (vienīgais no Latvijas republikas sportistiem) aizbrauca starptautiskās klases sporta meistars Atis Slakteris ar savu menedžeri un mehāniķi Aldi Paugu. Galvenais tiesnesis noraidīja ungāru Bela Cserni protestu par Ata nokavēšanos uz mandātu komisiju 5 minūtes, jo nepielaist sportistu, kurš braucis uz sacensībām Ungārijā 1500 kilometrus, būtu neētiski.

Tieši S-550 klasē, kurā startē Atis, bija ieradies visvairāk dalībnieku. Tomēr visos braucienos pārējiem atlika tikai cīnīties par trešo vietu, jo pārliecinoši līderi bija divi — Slakteris un Bela Cserni. Lai arī ārzemnieka braucamajam ir japāņu motors, bet Ata padomju, tomēr ungāru

sportistam uzvara nenāca viegli. Otrā vieta nozīmīgajās starptautiskajās sacensībās nāca kopā ar skaistu porcelāna kausu.

1994.gadā kļuva par Latvijas čempionu ūdens motocikliem (Aquabikes). Atceras A. Pauga:

- Pārcēlos uz senču mājām, kurās bija dibināts pirmais kolhozs Nākotnē (starp Jelgavu un Dobeli), bet kur nebija upes, kur nodarboties ar ūdens motosportu. Bet nāca piedāvājums iesaistīties ūdens motociklu attīstībā Latvijā. Un es piekritu. Cēsinieks Vairis Jansons veidoja korpusus (vēlāk uzbūvēja arī jahtu), bet mēs izmantojot pieredzi, gatavojām dzinējus. Un tā mēs nonācām līdz pirmajām ūdensmotociklu sacensībām neatkarīgajā Latvijā. Tajā laikā ūdens motociklus varēja saskaitīt uz pirkstiem. Braucu ar Latvijā ražotu JAKO (tā to pats nosaucu) ūdens motociklu. Bijušajam kolēģim Vladimiram Gavrilejam bija japāņu Yamaha 750. Ja mēs ar Yamahu 550 vēl varējām cīnīties, tad ar Yamahu 750 bija grūti.

Bet ar Yamahu V. Gavrileja pielaista kļūda sacensībās deva iespēju man sasniegt labu rezultātu. Ņemot vērā, ka detaļas bija ilgi jāgaida, tad nākošajās sacensībās uzvarēju un ieguvu čempiona titulu.

2004. un 2005.gadā Latvijas čempions 1/8 offroad nitro modeļu klasē. „Centra Jaunzemjos” tika izveidota Baltijā un Skandināvijā garākā automodeļu sacīkšu trase. Alda atmiņas par šo periodu:

- Katrā vīrietī ir jauns zēns ar saviem sapņiem. Staigājot pa Berga bazāru, ievēroju veikalu, kas piederēja itālim Bertoni, kas bija auto modeļu fans. Es vispirms nopirku lidmašīnas modeļa detaļu komplektu, to uzbūvēju un, par cik nebija trenera, sasitu jau drīz. Tad manu skatienu piesaistīja automodeļi. Uzzinot tehniskos rādītājus sapratu, ka ir interesanti.

Man bija zeme, kur izveidot trasi, sapulcināt interesentus. Un es sāku organizēt neatkarīgajā Latvijā pirmās offroad automodeļu sacensības. Organizējot pirmās sacensības, bija zināmi kādi četri sportisti un, aicinot tos, es teicu, ka ja zin vēl kādu, tad lai uzaicina arī to. Atbrauca desmit un notika pirmās sacensības. Tā izveidojās viena no labākajām trasēm Baltijā, kas bija arī visgarākā. Pirmajās sacensībās man bija automodelis ar ātrumkārbu 2 uz priekšu un viens atpakaļgaitā. Ātrumu varēja sasniegt līdz 100 km/h bet galvenais bija nodrošināt saķeri ar zemi, jo jauda bija 1 zsp uz vienu kilogramu.

Pie mums brauca lietuvieši, igauņi, somi, zviedri. Uzkrājot pieredzi, kļuva divreiz par Latvijas republikas čempionu. Ļoti palīdzēja pieredze ūdensmotosportā. Ne vienēr jābūt pirmajam, bet jābrauc stabili.

Aldis bija pirmais helikopteru privātpilots Latvijā ar licenci Nr.001.

2007.gadā izveidoja helikopteru servisu, kas nākotnē kļuva par Baltijā labāko. Bija oficiālais ROBINSON un BELL helikopteru pārstāvis Latvijā. Apkalpoja lielāko daļu Baltijas valstu helikopteru, jo tajā strādāja labākie šā aroda meistari. Servisa rīcībā bija trīs helikopteri Robinson Raven, pa vienam BELL 407VIP un BELL 206.

2008.gadā ūdens motosporta sacensībās Alūksnē un Rīgā Alda helikopteri deva iespējas nofilmēt sacensības no augšas, kā arī bija palielināts drošības garants sportistu smagu traumu gadījumā.

Arī Aldis nespēja laist garām iespēju pavizināties ar Formulu Daugavā.

Aldis norāda:

— Liela nozīme bija vecākiem, kuri mani atbalstīja, jo, ja nebūtu mātes atbalsta, tad diez vai kaut kas būtu sanācis.

Foto Nr.2 Aldis sagatavojies sēsties ātrumlaivā

Pieteica: Miervaldis Zaharčenoks, t.29116150

Pielikums:

Foto Nr.3 Aldis Pauga ar Juri Slavīti pie Codes komandas „laivu busa”

Foto Nr.4 Aldis savā SC laivā

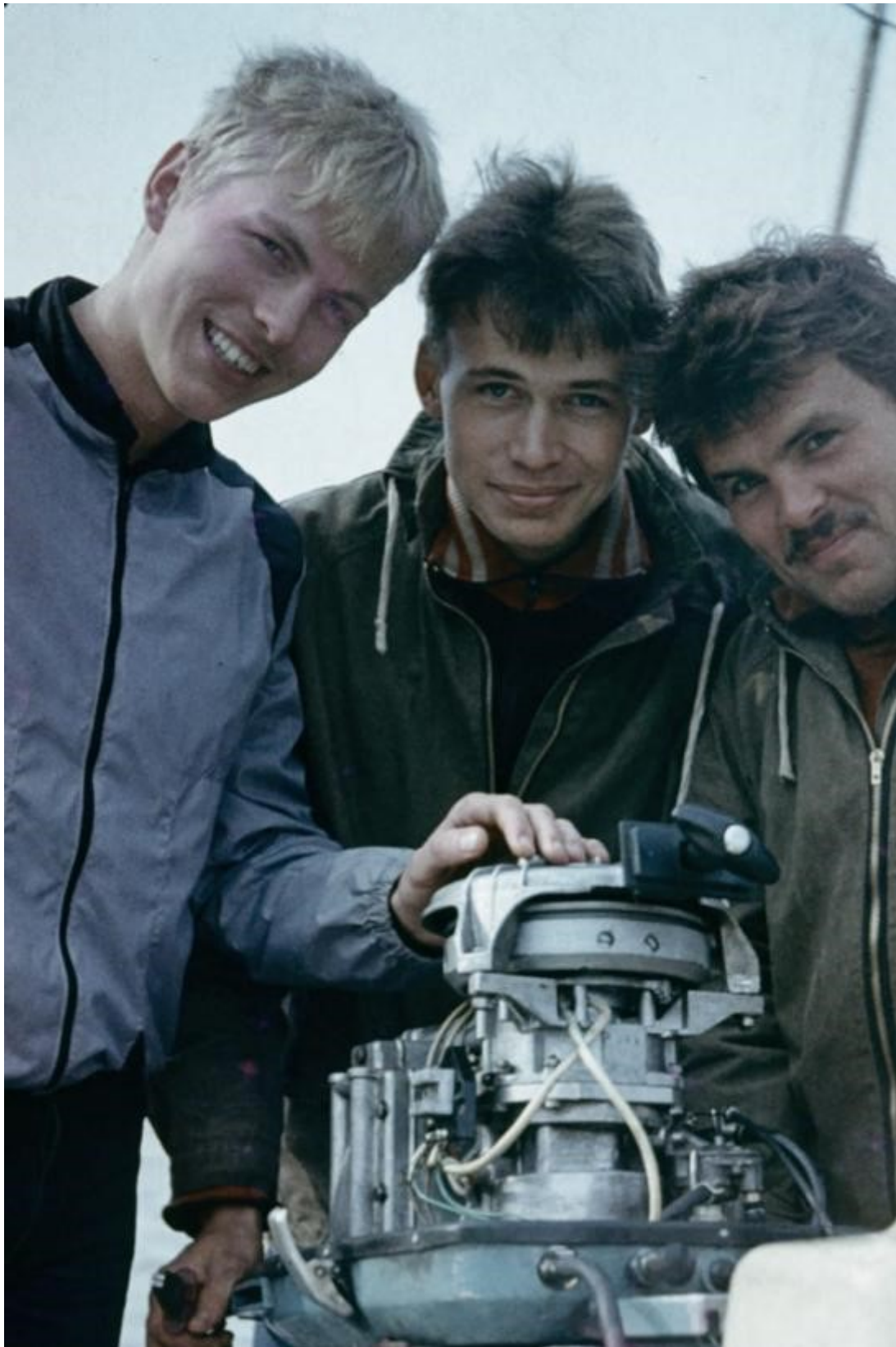

Foto Nr.5 Codes jaunieši: (no kreisās) Jānis Ozols, Aldis Pauga un Ēriks Mārtinsons pie motora „Vihr-30”

Foto Nr.6 Aldis (no labās) blakus Jānim Milleram (centrā) uz 1983.gada PSRS Kausa finālsacensību apbalvošanas pjedestāla.

Foto Nr.7 Aldis gatavojas sacensībām Jelgavā

Foto Nr.8 Aldis Pauga pēc treniņa Mēmelē 1983.gadā

Foto Nr.9 PART 145 (starptautiskais sertifikāts) helikopteru atbalsta centrs Nākotnē.

Foto Nr.10 Helikopters BELL 407VIP (ādas sēdekļi un iespēja pasažieriem lidot bez troksni slāpējošām austiņām)

Foto Nr.11 Alda automodelis ar krūmgrieža motoru

Foto Nr.12 Aldis (dzeltenajā kreklā) helihiptera kabīnē

Foto Nr.13 *Alda helikopteris Robinson Raven virs Alūksnes ezera*

Foto Nr.14 *Sacensību vieta no augšas Alūksnes ezerā*

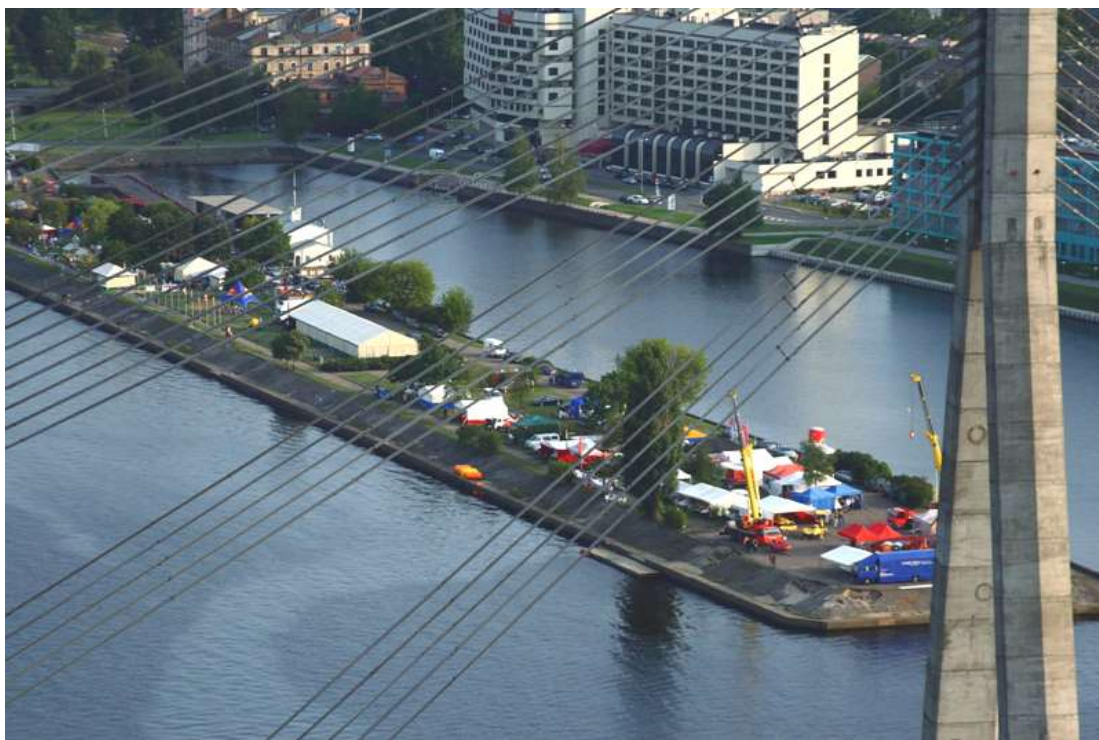

Foto Nr.15 F-2 nometne 2008.gadā uz Balasta dambja caur Vanšu tilta „logu”

Foto Nr.16 Krastmalā sacensību laikā pulcējas daudz skatītāju.